

কলকাতাৰ বৰ্ষা

চিৰঞ্জয়দাস

প্ৰতিযোগিতা চলেছে,
ফুটে উঠছে নাৰী।
বৰ্ষণের দ্রাঘিমায়,
আবহাওয়াবিদেৱ প্ৰাৰ্থনায়।
এক পশলা বৃষ্টি যদি আসে,
ৱথায়াত্মাৰ দিনে, আঢ়াৰ মাসে,
প্ৰিয়ম্বদা চলো,
শহৱটাকে বলো,
সহবত লাজলজ্জা ভুলে,
উড়িয়ে ওড়না তাৰ
না লেখা কবিতাৰ,
বেদনায়।

আৱো একটু বে-আৰু হয়ে
দামাল একটা রাত্ৰি জেগে রয়ে
হারিয়ে ধাক কল্পনায়
চুম্বন
তোমারি, আমারি।

কিপিৎ স্নিখ বাতাস মেখে,
আজানেৰ সুৱে।

বিছিয়ে যায়,
যন্ত্ৰনায়।

এই বিকেলে,
চিনেৰ চালেৰ শব্দ হলে।
বৃষ্টিপাতেৱ টাপুৱুপুৱ।
ৱাস্তায় জলেৱ শব্দ,
হঠাতে চলে যাওয়া আলো।

যান্ত্ৰিকতাৰ শ্ৰীষ্টাৰ।
শৰীৱে শিহৱন জাগানো।
তিলোভমাৱ পৱণ।
মানভাঙানোৱ শব্দকোষ।

উন্নৱ কলকাতাৰ বারান্দায়,
এই সন্ধিয়ায়,
অকৃপণ বৃষ্টিভিজে যায়।
মডেল কন্যাৰ অবসৱ।
বাজাৰ সূচকেৱ ওঠাপড়া।
রিকসাৰ টুং টুং ধৰনি।
নিম্নচাপেৱ ধাৰাবিবৰনী

ৱ্যাডাৰ বিলিয়ে দেয়
শহৱেৱ এ কোনে ও কোনে,
আপেক্ষিকতাৰ সূত্ৰ মেলে।

বাইৱে এসো,
চাও আশমানে।
প্ৰেম নয়, একটু অভিমানে
শ্ৰেফ স্পৰ্শ কৰো বাতায়ন,
যন্ত্ৰযুগে সমুদ্রমন্থন।
পৌৱসভাৰ বন্যতায় নদী,
গল্লগুলো সত্য হতো যদি।
প্ৰিয়ম্বদা ছুটে
ভিড় বাসে উঠে।

আসতে কি একবাৱ ?
এয়াটেলেৱ হোড়িং টার নীচে।
সিকু সুন্দৱীৰ অশুচজলে
লেমানেৱ সুৱেৱ কোলাহলে।
আমি টেৱ পাই, পুৱক্ষাৱ।
তোমাৱ স্নানে।
শাৱদসম্মানে।